Gods grote daden

Zondag 25 oktober morgendienst – Voorbereiding Heilig Avondmaal

Schriftgedeelte: Psalm 40
Tekst: Psalm 40:2-4 *Ik heb den HEERE lang verwacht; en Hij heeft Zich tot mij geneigd en mijn geroep gehoord. En Hij heeft mij uit een ruisenden kuil, uit modderig slijk opgehaald, en heeft mijn voeten op een rotssteen gesteld, Hij heeft mijn gangen vastgemaakt En Hij heeft een nieuw lied in mijn mond gegeven, een lofzang onzen God; velen zullen het zien en vrezen, en op den HEERE vertrouwen.*

Punten:
1. Hij verhoort (2)
2. Hij verlost (3)
3. Hij verheugt (4)

Vragen bij de preek:
- Bij 1e punt:
  - Gaat Psalm 40 over David, over Christus of over Gods kinderen?
  - Wat zegt vers 2 over de weg waarin de verlossing komt?
  - Duurt het lang voordat er verlossing komt?
  - Wat heeft dit punt met het Heilig Avondmaal te maken?
- Bij 2e punt:
  - Hoe kun je vers 3 betrekken op het leven van de Heere Jezus?
  - Hoe kun je weten of je "opgehaald" ben en of je staat op vaste grond?
  - Wat heeft dit punt met het Heilig Avondmaal te maken?
- Bij 3e punt:
  - Wat is het nieuwe lied waar vers 4 over spreekt?
  - Wat heeft dit punt met het Heilig Avondmaal te maken?

Belangrijke teksten:
Hebreeën 5:7-9 Die in de dagen Zijns vleses, gebeden en smekingen tot Dengene Die Hem uit den dood kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze, Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft uit hetgeen Hij heeft geleden; En geheiligd zijnde, is Hij allen die Hem gehoorzaam zijn, een Oorzaak der eeuwige zaligheid geworden;

Uit de bronnen:
Matthew Henry in commentaar op Psalm 40 vers 2
Er is in God kracht genoeg om de zwaksten te helpen, en genade genoeg om de onwaardigsten te helpen, de onwaardigsten van al Zijn volk, die op Hem betrouwen. Maar hij wachtte geduldig, hetgeen aanduidt dat de hulp niet spoedig kwam; toch twijfelde hij niet of zij zou komen, maar besloot om te blijven geloven, en hopen en bidden totdat zij kwam. Zij, wier verwachting is van God, kunnen verwachten met verzekerdheid, maar moeten verwachten met geduld. Dit nu is zeer toepasselijk op Christus. Zijn doodsbenauwdheid in de hof en aan het kruis duurde lang, werd verlengd, en het was een ruisende kuil en modderig slijk. Toen was Zijn ziel ontroerd en geheel bedroefd tot de dood toe, maar toen bad Hij: Vader, verheerlijk Uw naam; Vader verlos Mij, toen bleef Hij vasthouden aan Zijn betrekking tot Zijn Vader, "Mijn God, Mijn God" en aldus heeft Hij geduldig op Hem gewacht.

Hoofdstuk 2: Over het grote onderscheid tussen het tijdgeloof en het ware, zaligmakende geloof

Uit "De godvruchtige avondmaalganger" van Petrus Immens

Leesplanning

Door middel van de gemeenteavonden wil ik u en jullie stimuleren om het bekende boek van Petrus Immens zelf te gaan lezen. Als hulpmiddel een leesplanning, zodat u in een voorbereidingsweek iedere dag een paar bladzijdes leest en zo het hoofdstuk in één week door komt. Ik heb daar voor iedere dag één vraag bij gemaakt, in de hoop dat het u helpt om het gelezene te onthouden. Dit alles met het gebed dat de Heere dit zegenen zal aan onze harten.

Dag	Onderwerp	Blz.	Vraag
1	Zelfonderzoek is moeilijk	81-85	Waarom is zelfonderzoek zo moeilijk?
2	"Tijdgeloof" t/m "Zelfde fundament"	86-89	Op welke manieren lijken tijdgeloof en waar geloof op elkaar?
3	"Zelfde daden?" t/m "Ander fundament"	89-93	Wat het wezenlijke verschil tussen tijdgeloof en waar geloof als het gaat om het fundament?
4	"Een andere ontvangst" t/m "Andere kennis"	94-98	Waarom gaat het hart van de tijdgelovige niet werkelijk naar de Heere Jezus uit? En hoe is dat met de ware gelovige?
5	"Een ander toevluchtnemen" t/m "andere uitingen"	98-100	Welk verschil zit er in de vruchten van een tijdgelovige en een ware gelovige?
6	"Andere blijdschap" t/m "Duidelijke kenmerken"	101-104	Hoe staat u zelf ten opzichte van zelfonderzoek? Welke boodschap kwam er uit dit gedeelte tot u?
7	Toepassing	104-107	Hoe kan een verhandeling over het tijdgeloof tot troost zijn?

Catechisanten

Graag wil ik ook onze jongeren, ook de niet-lezers, betrekken bij deze gemeente-avonden. Op de volgende bladzijde vinden jullie één bladzij uit het boek van Immens. Met vriendelijke toestemming van Uitgeverij De Banier deel ik die met jullie.

Je kunt dit voor jezelf of in het gezin met elkaar lezen.

Denk dan eens na over de volgende vraag: wat is nodig voor zelfonderzoek en wat kan er mis gaan?

Petrus Immens over zelfonderzoek

Blz. 83 en 84 van "De godvruchtige avondmaalganger"

Zelfonderzoek is nodig, maar moeilijk

Maar hoe noodzakelijk het onderzoek ook is, het is niettemin ook heel moeilijk om het zorgvuldig te doen. Want om tot een nauwgezet zelfonderzoek te komen, is er een stille aandacht nodig om tot zichzelf in te keren en nauwkeurig in zijn hart te kijken hoe het daar gesteld is. Want uit die bron komen alle uitingen van het innerlijk voort. Daarom wordt het zelfonderzoek aangeduid als 'het stellen van zijn hart op zijn wegen' (Haggaï 1:5). Juist omdat dit nodig is, is het heel moeilijk.

Zelfonderzoek is moeilijk, vanwege weerstand tegen zelfonderzoek

Een tijdgelovige onderzoekt zichzelf niet gemakkelijk en wil dat ook helemaal niet. En als hij het doet, loopt hij er ook gemakkelijk overheen. Hij onderzoekt niet al de schuilhoeken van zijn hart, maar staat alleen stil bij een paar daden die de buitenkant betreffen, waar het ook niet zozeer op aankomt. Een ware gelovige onderzoekt zich echter wel graag. Als hij alleen is, neemt hij daarvoor wel tijd, maar hij ondervindt daarbij dikwijls zóveel weerstand dat hij er voortdurend in gehinderd wordt; en dat maakt het voor hem zo moeilijk.

Zelfonderzoek is moeilijk, vanwege het gevaar van trekken van verkeerde conclusies

Het is ook moeilijk omdat een tijdgelovige, die slechts terloops en oppervlakkig tot zichzelf inkeert, heel gemakkelijk een positieve conclusie over zichzelf trekt. De ware gelovige komt daarentegen gemakkelijk tot een negatief oordeel, omdat hij zoveel zondige en verkeerde dingen in zichzelf waarneemt. Door eigenliefde verblind, matigt de eerste *(de tijdgelovige)* zich het goede aan om maar niet verontrust te worden. En de ander *(de ware gelovige)* behandelt zichzelf al te streng, omdat hij beheerst wordt door zorg, vrees en benauwdheid om zich te bedriegen.

Zelfonderzoek is onmogelijk zonder het licht van de Heilige Geest

Om zichzelf op de juiste wijze te onderzoeken en daarna een rechtmatig oordeel te vellen, is het licht van de Geest nodig om schijn van zijn te onderscheiden. Omdat een tijdgelovige nu eenmaal het ontdekkend licht van de Geest mist, ziet hij de schijn gemakkelijk voor het zijn aan. Een ware gelovige heeft de Geest – bij Wiens licht hij zichzelf heeft leren kennen – weliswaar ontvangen, maar het is mogelijk dat hij in een geesteloze toestand vervalt. Er kunnen zonden zijn waardoor de Geest rechtmatig Zijn licht inhoudt. En als dat de oorzaak niet is, kan Hij toch Zichzelf om wijze en heilige redenen verbergen. Als de ziel in zo'n toestand is, is de mens niet in staat om op een juiste wijze over zichzelf te oordelen. Daardoor trekt zo iemand weer een verkeerde conclusie.